

אילה בן לולו

יונים וירח בכיכר העיר הגדולה

שמי סתו בכפר העיר הגדולה.
את הולכת עם בנך.
הוא צורך בשקית
אכל של חתולים ליונים.
במערב, שמי הטורקזי טובעים
בתוך סופת חול לבנה.

אוטובוס עוצר בתחנת הכפר הגדולה,
דלתותיו נפתחות, מתוכו בוקע קולה
המתכתי של קריינית,
מכריז את שם התחנה.

הילד סובב במעגלים,
מאחל לילה טוב ליונים.
מצביע על פסל הכפר
מושך בחלצתך ואומר:
הן הלכו עכשו לישן בפסל.

"לילה טוב יונים!" קורא הילד,
מנפנף בידו לעברן בשמחה.

הירח מקף הלה עגלה,
כמו נטוע על פי מנהרה צהבה וארפה
של אור –
מישהו שגר אליכם מן העבר השני את הירח בתוכה.
ירח לבן מגיע עדי פתחה.

בְּנֶךְ סוֹכֵב סְבִיב סְבִיב
בְּכֹכֵר הָעִיר הַגְּדוּלָה
יֵרַח לְבָן נֶעְצָר
עַל סֶף הַשָּׁמַיִם.

מְשִׁיעֵמִיק הַלַּיִל וַיִּגְבֵּר,
בְּמִנְהַרְהָ צְהָבָה וְאַרְכָּה שֶׁל אֹר
הוּא יִסּוּג אֵט אֵט לְאַחֹר.

אֶת קָמָה לְלֶכֶת,
הַיֶּלֶד מִבֵּיט בְּךָ וְאוֹמֵר:
שִׁמְתָ לֵב שֶׁהַיּוֹנִים הֵן חַיּוֹת הַמַּחְמָד שְׁלִי?
אֲנִי מְכַבֵּד אוֹתָן וּמִגֵּן עָלֵיהֶן,
לֹא רַק חֲבָרִים יֵשׁ לִי
יֵשׁ לִי גַם אֶפְלוֹ יוֹנִים.

פָּנְסִי הָעִיר כְּכֹר נִדְלָקוֹ כָּלָם.
נִשְׁיָקוֹת לְחֵם יְבִשׁוֹת פְּזוֹרוֹת
עַל מִרְצָפוֹת הַכְּכָר מְחֻסְפָּסוֹת.